

Drugi Deo

Hrišćanstvo dogmatično uči da je Isus bio Bogočovek i da je bio Bog u telu. Internacionalni Rečnik Hrišćanske Crkve u artikalu Inkarnacija navodi veroispovest po pitanju Isusa koja je priznata od rimokatoličke crkve, pravoslavlja i praktično svih sekti protestantizma:

"On [Isus] je Bog, ne kao Bog već Bog...On je Bog koji je postao čovek. On nije prestao biti Bog kada je postao čovek. On nije zamenio božanstvo za čovečanstvo već je uzeo čovečanstvo tako da kroz inkarnaciju [utelovljenje] On je u isto vreme čovek i Bog - Bogočovek. Zato nikada ne možemo misliti o Njemu kao čoveku a da u isto vreme ne mislimo da je i Bog."

Prevodioci Žive Biblije u podnožju Jovana 1:1 ističu:

"I ako je Isus uzeo puninu čovečanstva i živio je kao čovek, On nikada nije prestao da bude večni Bog koji je uvek postojao i koji je stvoritelj universa. Ovo je istina o Isusu i temelj svake istine."

Kako je Isus mogao da uzme puninu čovečanstva ako nikada nije prestao da bude Bog i

stvoritelj universa? Ako je uzeo puninu čovečanstva onda njegova priroda je morala biti ista kao i svih drugih ljudi.

Crkva Božija u svom magazinu koji se zove Advokat i koji je izdat Septembra 1988. godine dogmatično tvrdi sledeće:

"...izjava *i riječ postade telo* je kamen od ugla hrišćanske vere. Ona kaže da Bog Reč se inkarnirao [utelovio] u čoveka i personu Isusa Hrista...Kada je Reč postala telo, Bog je postao čovek. On je postao čovek za vreme i nije prestao da bude ono što je uvek bio - Bog...Kada sretnemo Isusa u jevandjelju u stvari mi srećemo večnog, silnog, veličanstvenog i dostojanstvenog Boga."

Kada Crkva govori o pomirenju Boga i čoveka ona prihvata definiciju Anselma, velikog katoličkog teologa koji je dogmatično istakao da je Bog morao da umre da bi pomirio čovečanstvo sa sobom. Kolierova Enciklopedija, Vol. 13, na strani 558, navodi ovu fundamentalnu doktrinu Crkve:

"Satisfakcija se mogla ostvariti samo nekim ko je Bog i čovek u isto vreme. Zbog toga se Bog inkarnirao u Isusa."

Nelsonova Ilustrovana Enciklopedija Biblijskih Činjenica, na strani 551, kaže:

"Sam Bog u personi Isusa Hrista je bio voljan da preda Sebe u smrt za grehe čoveka."

Ove izjave su temelj Crkve i bez njih Crkva ne može da opstane. Dakle na osnovu ovih dogmatičnih izjava fer je reći da je Isus bio Bog na Zemlji i da je svevišnji Bog u telu hodao po prašnjavim ulicama Galileje i da je Bog bio razapet i da je umro. Ako je ovo stvarno tako, onda se mora reći i priznati da su mnogi, podvlačim mnogi, videli Boga i sa njim jeli i pili i spavali i hodali svakodneвно. Ali biblija tvrdi da niko nikada nije video Boga već da Ga je Isus obznanio svetu.

Da je Isus bio veličanstveni i svevišnji Bog u telu i da je njegova krv bila neraspadljiva, onda bi Isus bio besmrtni i imun smrti i nebi mogao umreti jer Bog je večan i besmrtni. Činjenica da je Isus umro dokazuje da je bio smrtni čovek. Pre smrti Isus je rekao ocu da u Njegove ruke predaje svoj duh. Biblija kaže da je Bog vaskrsao Isusa i da nije dozvolio da njegovo telo istrune. Sve to dokazuje da je Isus bio čovek koga je Bog izabrao i rodio krštenjem i koji se uzdao u Boga kao i mi. Bez Boga Isus bi bio niko i ništa kao i svi mi. Bog je sve u svemu, kao što i sam Pavle tvrdi.

Jehovini Svedoci tvrde da pre svog rođenja Isus je bio anđeo ali specifični anđeo jer ga je Jehova stvorio pre svih drugih i dao mu je najviši rang. U stvari, Kula Stražara tvrdi da je Isus u stvari arhandžeo Mihajlo i da ga je Jehova usvojio kao sina pre postanja sveta. Dakle Kula Stražara tvrdi da je Isus postojao kao duhovno biće pre svog rođenja od Marije. Ona tvrdi da je Bog smanjio Isusovo biće u životnu energiju i da ga je na taj način preneo u Marijinu matericu koja je po njima kao i po tradicionalnom hrišćanstvu bila devica. Kula Stražara kao i triniterijanci indirektno uči da Isus nikada nije prestao da postoji i da u stvari nije bio začeta u Marijinom ovumu ili jajniku već da je prenet ili bolje rečeno, inkarniran u njen uterus.

Kristadelfijanci, Dom Jahvin i neke druge grane hrišćanstva koje koriste ime Jahve, poriču Isusovo postojanje pre svog rođenja od Marije ali kao i tradicionalno hrišćanstvo tvrde da nije imao biološkog oca već samo Mariju majku koja je po njima isto bila devica. Oni tvrde da je Isus bio savršen od momenta svog rođenja baš zato što je rođen od device i što je na taj način izbegao palu u grešnu prirodu koju nasledjuju svi drugi ljudi.

Nije bitno da li je Isus bio večni Bog, anđeo ili bilo kakvo drugo duhovno biće. Bitno je šta se dogodilo sa Isusom ako je postojao pre inkarnacije i kako se mogao začeti ili početi svoj život kao pravi čovek ako je već ranije postojao? Ako je Isus postojao pre svog rođenja od Marije i ako se njegov život potpuno ugasio pre koncepcije, kako je onda Isus mogao biti ista persona koja se koncepcijom začela i rodila od Marije? Doktrina da je Isus postojao pre rođenja od Marije i da je bio imun grehu je antihristizam.

Kako je Isus mogao biti u isto vreme totalni Bog i totalni čovek - kao što to skoro sve grane hrišćanstva tvrde? Da li čovek može biti totalno čovek i totalno žena? Da li konj može biti totalno konj i totalno slon? Da li čovek može biti totalno belac i totalno crnac u isto vreme? Da li Bog može da postoji i da ne postoji u isto vreme? Ovo su kontrasti i jedno ne može biti i drugo.

Ako je Isus zaista bio večni Bog pre inkarnacije onda je i na Zemlji bio svevišnji Bog i sada je, jer inkarnacijom Marija nije začela Isusa već se Isus inkarnirao kao fetus u njen uterus. To je jedini način da Isus može biti večni Bog i da nikada nije prestao da postoji i da je od momenta inkarnacije znao ko je. Ali ova doktrina je antihristizam jer ona poriče i onemogućava da Isus bude pravi čovek već samo da ima obličje i nalik na čoveka.

Evioniti su tvrdili da je Isus bio pravi čovek jer ga je Josif kopulacijom sa Marijom prokreirao ili pak začeo. Isus je počeo kao pravi čovek i postao je sin Božiji rođenjem u Jordanu kada mu je Svevišnji Bog postao otac. Jevandjelje koje su Evioniti posedovali jasno kaže da je Bog rodio Isusa dana kada je bio kršten i da je toga dana postao Božiji sin. Evo prevoda teksta iz jevandjelja Evionita koji opisuje Isusovo krštenje:

"I pošto se narod krsti i Isus takodje dodje, i Jovan ga krsti. I kada izadje iz vode, nebesa se otvoriše i vide Duha Svetoga kako se spušta u obliku grlice koja udje u njega. I ču se glas sa neba: Ti si moj voljeni sin i sa tobom sam vrlo zadovoljan. I opet: Ovoga dana ja te rodih. Odjednom svetlost obasja to mesto. A Jovan videći reče: Ko si ti gospodine? Tada se ču glas sa neba: ovo je moj voljeni sin sa kojim sam vrlo zadovoljan. Tada Jovan pade pred njegove noge i reče: Molim te gospodine, krsti me. Ali on ne htjede i reče: Ostavi to, jer nam ovako valja sve ispuniti."

Nekoliko stvari se razlikuju od onoga što čitamo u kanonskom jevandjelju Matejevom. Kao prvo, ovde se vidi da Krstitelj nije znao ko je Isus sve dok nije video grlicu da ulazi u Isusa i svetlost sa neba i čuo glas koji je posvedočio ko je on. Tek tada je rekao Isusu da ga krsti. U kanonskom jevandjelju nam je rečeno da je Krstitelj znao ko je Isus pre krštenja i da mu je

ANTIHRISTIZAM U CRKVI [Deo 2]

Written by Administrator

Tuesday, 18 October 2016 10:16 - Last Updated Tuesday, 18 October 2016 10:28

odmah rekao da Isus treba krstiti njega a ne on Isusa. Medjutim, jevandjelje Jovanovo podržava verziju Evionita jer i u ovom jevandjelju čitamo da Krstitelj nije znao ko je Isus i da je saznao tek kada je video grlicu. U Jovanu 1:33 Krstitelj kaže:

"I ja ga ne znadoh; nego onaj koji me posla da krstim vodom on mi reče: Na koga vidiš da silazi Duh i stoji na njemu to je onaj koji će krstiti Duhom svetim."

Najbitnija stvar u ovom tekstu koju želim istaći je činjenica da je Bog sa neba rekao Isusu:

"Ovoga dana ja te rodih."

Ova izjava se ne nalazi u kanonskim jevandjeljima ali postoje manuskripti koji potvrđuju ovu izjavu. Pre nego sto ovo dokažem želim istaći činjenicu da Isus nije mogao biti rođen od Boga pre ovoga dana niti je mogao biti Božiji sin pre krštenja, jer tek ovoga dana je bio rođen od Boga i ovoga dana je Duh Sveti ušao u njega.

Da je Isus bio večni Bog i svevišnji Bog u telu onda nebi bilo potrebe da primi Duha Svetoga niti bi mogao toga dana biti rođen od Boga. Samo ako je Isus bio pravi čovek kao i mi, čija egzistencija je počela koncepcijom u Marijinom ovumu kada je Josifova sperma oplodila njen ovum, bilo je potrebno da Bog rodi Isusa toga dana i da ga napuni Duhom Svetim.

Da je Isus bio pravi Bog u telu, kao što to Crkva tvrdi, onda mu Duh Sveti nebi bio potreban niti bi imao potrebu da postepeno shvata stvari od malena kao što to Luka kaže. U Luci 2:52 čitamo:

"I Isus napredovaše u premudrosti i u rastu i u milosti kod Boga i kod ljudi."

Luka kaže da je Isus postepeno saznavao stvari i da je postepeno rastao i napredovao u premudrosti i da je postepeno našao milost kod Boga. Ovo direktno pobija učenje da je Isus od momenta inkarnacije znao da je Bog i da nije postepeno saznao ko je. Još jednom navodim izjavu katoličke katekizme sa kojom se praktično sve grane hrišćanstva slažu:

"Isus je znao od momenta svoje koncepcije da je božanstvo. Predpostaviti da je njegova čovečija duša vremenom shvatila da je božanstvo, znači poreći da je on bio pravi Bog i pravi čovek od momenta svoje inkarnacije u materici svoje majke."

Sada želim pokazati da postoje grčki manuskripti Luke 3:22 koji isto sadrže reči ja te danas rodih kao i jevandjelje Evionita. Grčki manuskripti su poznati po svojim kodovima da bi se raspoznavali i o kojima je reč. Manuskripti pod sledećim kodovima sadrže reči ja te danas rodih:

D, ita *b,c,d,ffP,l,rJ.

Ove reči koje su zapisane u Luci 3:22 isto crkveni oci i rani pisci hrišćanske ere citiraju kada navode ovaj Lukin tekst. Evo imena pisaca i spisa koji su navodili ovaj tekst u ovom formatu:

Origan, Diognetije, Klement, Didaskalia, Metodije, Juvenije, Ambrosiaster, Hilari, Apostolske Konstitucije, Faustinius, Tihonije i Avgustin. Veliki broj skolastista smatra ovu verziju originalnom. Neke engleske biblije prevode ovaj tekst uključujući i reči ja te danas rodih. Čak i engleska biblija koja se zove New American Bible for Catholics [Nova Američka Biblija za Katolike] priznaje da su ove reči zapisane u grčkim manuskriptima na koje se oni nisu bazirali. Ova verzija se slaže sa proročanstvom Psalma 2:7 jer tu čitamo ove reči koje je Bog trebao da izgovori:

"Ti si sin moj, ja te sad rodih."

Daničić pogrešno koristi reč sad umesto danas. Ali to ne menja stvar. Ako Svevišnji nije izgovorio ove reči dana kada se Isus krstio onda se ovo proročanstvo nije ispunilo. Ali postoji svedočanstvo u Novom Zvetu da je Bog stvarno izgovorio ove reči tokom Isusovog krštenja. U poslanici Jevrejima 1:5 čitamo:

"Jer kome od anđela reče kad: Sin moj ti si, ja te danas rodih."

U poslanici Jevrejima 5:5 čitamo:

"Tako i Hristos ne proslavi sam sebe da bude poglavar sveštenečki, nego onaj koji mu reče: Ti si moj sin, ja te danas rodih."

Dakle Bog je rodio Isusa dana kada se krstio u Jordanu i kada ga je Svevišnji posinio i dao mu Duha Svetoga. Evioniti su bili tačni kada su tvrdili da je Bog rodio Isusa krštenjem i da mu je tada postao otac. Da je Isus bio Božiji sin od rodjena onda nebi bilo potrebno da bude rodjen od Boga kada se krstio. Takodje, ako je Isus bio Bog u telu onda nije bilo potrebno da primi Duha Svetoga i da tek od tada počne svoju misiju u sili kao što to Luka kaže.

Sada želim istaći da Crkva ne veruje da je Isus ikada bio rođen od Boga i da je ikada postao Božiji sin već da je od večnosti pravi Bog i u isto vreme Božiji sin a da ga Otac nikada nije rodio niti posinio. Evo komentara na grčku reč monogenes [jedinorodni] u engleskom teološkom rečniku koji se zove Vines Expository Dictionary of New Testament Words, na stranicama 812-813:

"Reč rođen se ne odnosi na početak posinjenja. Označava odnos zaista, ali mora se izdvojiti od rođenja koje se koristi za ljude. Možemo tačno razumeti termin jedinorodni koji se koristi za Sina kao nešto što nije originalno počelo. Rodjenje nije događaj vremena, bez obzira koliko davnog, već činjenica van vremena. Hristos nije postao, već je od večnosti morao biti Sin. On, kao Persona poseduje svaki atribut čistog božanstva. Ovo zahteva večnost, absolutno postojanje."

Ova hrišćanska doktrina insistira da je Isus od večnosti bio Božiji sin i da je od večnosti posedovao sve atribute božanstva i da nikada nije bilo vreme kada je postao Božiji sin. Drugim rečima, Bog nije nikada rodio Isusa već je Isus nezavisno postojao od večnosti kao i sam Bog.

Sinod Sardike je 343. godine dao sledeću izjavu:

ANTIHRISTIZAM U CRKVI [Deo 2]

Written by Administrator

Tuesday, 18 October 2016 10:16 - Last Updated Tuesday, 18 October 2016 10:28

"Otac nije nikada bio bez Sina, niti Sin bez Oca...Krajnje je absurdno tvrditi da je Otac ikada postojao bez Sina" [Councils and Controversies, pp. 16-17].

Atanasijska Izjava specifično tvrdi sledeće po pitanju Boga, Isusa i Duha Svetoga:

"nijedan nije pre ili posle drugog; nijedan nije veći ili manji od drugoga" [Enciklopedija Biblijske, Teološke i Ekliziastičke Literature, Vol. 2, str. 561].

Katolička Enciklopedija, artikal Trojstvo kaže:

"Trojstvo je termin upotrebljen da predstavi centralnu doktrinu hrišćanske religije...u ovom Trojstvu Persone su večne i jednakog ranga."

Ako je Isus od večnosti sin i istog ranga sa Ocem, onda logično sledi da nije nikada rođen od Boga niti je ikada bio usvojen ili posinjen. Ali ako Bog nije nikada rodio ili prokreirao Isusa, kako Mu onda može biti sin? Ako je Isus istoga ranga kao i Bog, zašto je onda rekao da je Otac veći

od njega? Zašto je rekao da on nezna dan svog povratka već da je to u očevoj vlasti? Ovo je potvrdio i posle svog vaskrsenja.

Zašto je rekao Jakovu i Jovanu da on nema vlast dati specijalnu poziciju njima jer je to u Očevoj vlasti? Ako je Isus Svevišnji Bog, istoga ranga sa Ocem, zasto onda više puta oslovljava oca Bogom, čak i posle vaskrsenja? Zašto apostoli kažu da Bog nije samo Isusov otac već da je i njegov Bog? Zašto Pavle kaže da je Bog autoritet Hristu kao što je Hristos autoritet Crkvi?

Zašto

Pavle kaže da je u stvari Bog pokorio sve Hristu i da će na kraju sam Hristos biti podčinjen Ocu da bi Bog bio sve u svemu?

"Jer sve pokori pod noge Njegove. Ali kad veli da je sve Njemu pokoreno, pokazuje se da je osim Onog koji Mu pokori sve.

A kad Mu sve pokori, onda će se i sam Sin pokoriti Onom koji Mu sve pokori, da bude Bog sve u svemu" [1 Korinćanima 15:27-28].

Ako je Isus nezavisno bio Svevišnji Bog od večnosti, kako onda može imati Boga nad sobom i kako kao Svevišnji Bog može se pokloniti i biti pokoran Bogu? Ali najbitnije je ovo od svega: ako Bog nije nikada rodio Isusa onda Mu ne može biti sin.

Evioniti su tvrdili da Bog nije samo rodio Isusa tokom krštenja već da je Isus bio pravi čovek kao i svi drugi i da ga je Bog izabrao da Mu bude sin rođenjem u Jordanu. Originalni grčki manuskripti Luke 9:35 su dali podršku evionitskom jevandjelju ali su ovaj tekst kasniji književnici hrišćanstva promenili da bi sakrili istinu. Sadašnja verzija Luke 9:35 kaže da je Bog izgovorio sledeće reči tokom Isusovog preobraženja:

"I ču se glas iz oblaka govoreći: Ovo je Sin moj ljubazni, Njega poslušajte."

Evo ranije verzije ovog teksta koja je zapisana u sledećim grčkim manuskriptima:

p 45 75 B L 892 1241:

"I glas se čuo iz oblaka govoreći: Ovo je moj voljeni sin, onaj koji je bio izabran. Njega poslušajte."

Većina engleskih biblija daje ovu raniju verziju jer je smatraju originalnom. Evo srpskog prevoda Dr Luje Bakotića:

"I iz oblaka dodje glas koji reče: Ovo je Sin moj izabrani; njega poslušajte?"

Evo i hrvatskog prevoda na Internetu:" A glas se začu iz oblaka: "Ovo je Sin moj, Izabranik! Njega slušajte!"

Kao što je Isus izabrao svoje učenike da budu njegovi apostoli, i kao što je Bog izabrao neke ljude da budu Njegovi proroci, tako je Bog izabrao Isusa da ga posini i rodi i da bude prvenac izmedju mnogih koje je Bog izabrao da posini i rodi. Da je Isus bio Bog od večnosti ili da je bio Božiji sin od večnosti, onda ga Bog nebi mogao izabrati da ga posini i da ispuni misiju koju je postavio pred njim.

Sada želim pokazati još jedan tekst koji su hrišćani korupcirali. Kasnija promenjena verzija koja se sada nalazi i prevodu Karadžića kaže:

" I ja videh i zasvedočih da je ovaj Sin Božji" [Jovan 1:34].

Ali ranija verzija, pre korupcije, koju dokazuju sledeći grčki manuskripti p5vid 77, 218 b e ff2 syrsc daju sledeću verziju:

"Ja videh i posvedočih da je ovaj izabranik Božiji."

Čak i katoličke verzije biblija daju ovu raniju verziju. Evioniti nisu promenili ni ovaj tekst ni tekst Luke jer su i oni smatrali Isusa sinom Božijim i dakle nije bilo potrebe promeniti tekst. Ali Crkva je imala potrebu da promeni ova dva teksta jer ona pobija tezu da je Isus bio izabran od Boga i ona tvrdi da je on od uvek bio večni Bog i da nikada nije bio izabran ili rođen od Boga.

Ima mnogo tekstova koje je Crkva promenila da bi opravdala svoju kristologiju ali ne ću sve navoditi već samo još dva. Tekst u 1. Jovanovoj 5:6-7 je izopačen i promenjen. Evo teksta kako se nalazi u prevodu Vuka Karadžića:

"Ovo je Isus Hristos što dodje vodom i krvlju i Duhom, ne samo vodom nego vodom i krvlju; i Duh je koji svedoči, jer je Duh istina, Jer je troje što svedoči na nebu: Otac, Reč, i Sveti Duh; i ovo je troje jedno."

Na osnovu ovoga teksta Crkva koristi termin *trojedini Bog*. Ali pre 15. veka ovaj tekst nije postojao u ovoj formi ["Ovo je Isus Hristos što dodje vodom i krvlju i Duhom, ne samo vodom nego vodom i krvlju; i Duh je koji svedoči, jer je Duh istina, Jer je troje što svedoči na nebu: Otac, Reč, i Sveti Duh; i ovo je troje jedno."](#) ni u jednom grckom manuskriptu. U bibliji koja se zove Emphatic Diaglott ove dodatne reči su izostavljene i na strani 803 nam je dat razlog zašto:

"Ovaj tekst o nebeskim svedocima se ne nalazi u nijednom grčkom manuskriptu koji je napisan pre 15. veka. Nije citiran od bilo kojeg grčkog crkvenog pisca niti od bilo kojeg ranog latinskog crkvenog oca, čak i onda kada predmet bi prirodno zahtevao da se baziraju na autoritet tog teksta. Zato je ovaj tekst evidentno lažan."

Adam Klark, i ako je triniterijanac i veruje u Trojstvo, iskreno priznaje da je ovaj tekst lažan. U svom Clarke's Commentary, Vol. 6, na strani 923, po pitanju ovog stiha kaže:

"ovaj stih nije stvaran. Ne postoji u bilo kojem manuskriptu ove poslanice pre nego sto je štampanje izmišljeno...nema ga ni u sirijskim, arapskim, etiopskim, koptskim, sahidijskim, armenijskim i slavonskim...Jednom reči, nema ga u nijednoj ranoj verziji osim Vulgata [latinskoj katoličkoj verziji]. Čak i u ovim najranijim tačnim manuskriptima ga nema."

Skoro nijedna engleska biblija ne sadrži ovaj 7. stih. Sveti Gregorije je urgirao na katoličku crkvu da izbace ovaj stih i rekao je da crkvi nisu potrebne laži da bi opravdali Trojstvo. Ali papa Leo XIII je 13. Januara 1897. godine zabranio da bi bilo ko sumnjao u autentičnost ovoga stiha. Hrvatska biblija na Internetu tačno prevodi ovaj tekst jer je izbacila reči koje se nalaze u prevodu Karadžića:

" On, Isus Krist, dođe kroz vodu i krv. Ne samo u vodi nego - u vodi i krvi. I Duh je koji svjedoči jer Duh je istina. Jer troje je što svjedoči: Duh, voda i krv; i to je troje jedno."

Čak i katoličke biblije kao što su Nova Američka Biblija za Katolike i Jerusalem biblija ne sadrže ove dodatne reči po pitanju trojstva jer ti prevodioci znaju da su te reči lažne i korupcija originalnog teksta. Crkva praktično svih grana krštava u ime Oca, Sina i Svetoga Duha. Da bi opravdali ovu praksu navode ovaj stih i stih Mateja 28:19. Već sam pokazao da je 7. stih 1. Jovanove poslanice lažan. Sada želim pokazati da je i ovaj stih korupcija Crkve i da apostoli nisu nikoga krstili u ime trojstva već samo u ime Isusa.

Nemački čuveni biblijski skolastist Reinach kaže sledeće po pitanju ova dva stiha:

ANTIHRISTIZAM U CRKVI [Deo 2]

Written by Administrator

Tuesday, 18 October 2016 10:16 - Last Updated Tuesday, 18 October 2016 10:28

"Kada bi ova dva stiha [1. Jovanova 5:7 i Matej 28:19] bila autentična, oni bi bili afirmacija trojstva u vreme kada jevandjelja, Dela Apostolska i Pavle to ignorišu. Istaknuto je 1516. godine da su ovi stihovi interpolacija, jer se ne nalaze u najboljim manuskriptima sve do 15. veka."

Internacionalna Standardna Biblijska Enciklopedija, Vol. 4, na strani 2637, pod naslov Krštenje kaže:

"Matej 28:19 specifično kanonizuje kasniju crkvenu situaciju. Univerzalna praksa je kontrast činjenica rane hrišćanske istorije i ova trinitarijanska formula je strana ustima Isusovim."

Drugim rečima, enciklopedija kaže da Isus ovu formulu nije dao i da apostoli je nisu koristili.

Enciklopedija Religijskog Znanja koju je napisao Schaff Herzog, na strani 435, kaže:

"Isus nije dao svojim učenicima ovaj trinitarijanski obred krštenja posle svog vaskrsenja jer Novi Zavet zna samo za krštenje u ime Isusa. Ovo je slučaj čak i u drugom i trećem veku. Formalna

autentičnost Mateja 28:19 mora se dovesti u pitanje."

Katolička Enciklopedija, Vol. II, na strani 263, kaže:

"Formula krštenja je bila promjenjena sa imena Isusa Hrista na reči Oca, Sina i Svetoga Duha od strane Katoličke Crkve."

Da triniterijanska formula originalno nije postojala ni u 4. veku se vidi iz navoda ovog teksta od strane biskupa Euzebija:

"Idite i napravite učenike od svih nacija u moje ime, učeci ih da ispunjavaju sve stvari koje sam vam ja zapovedio."

Na koji način čovek postaje Isusov učenik ili pak član zajednice? Krštenjem, naravno. U čije ime je Isus rekao da prave učenike? U njegovo. Baš zbog ove činjenice svaki put kada je neko kršten, rečeno nam je da je kršten u ime Isusovo a ne u ime trojstva. Ova činjenica se vidi iz

Dela Apostolskih 2:38; 8:16: 10:47-49; 19:5 i Galaćanima 3:27.

Kada sveštenici, popovi i pastori krštavaju u ime Oca, Sina i Svetoga Duha oni nisu ni svesni kakvu glupost čine. Vodeno krštenje je simbol groba i sahranjivanje starog i grešnog čoveka. Izlazak iz vode je simbol novog života i vaskrsenje novog čoveka. Isus je umro i sa njim i mi grehu i svetu. Isus je vaskrsao i sa njim i mi. Bog i Duh Sveti nisu umrli niti su vaskrsli i zato je velika glupost krstiti u njihovo ime.

Bas zbog ove činjenice su apostoli krštavali samo u ime Isusovo kao što im je to sam Isus zapovedio. Nažalost katolici i

pravoslavci i neki protestanti ne krštavaju potapljanjem u vodu već samo prskanjem vodom i time narušavaju simbol pravog krštenja. Grčka reč baptizo prevedena krštenje znači potapanje, uronjavanje. Reč krštenje nema ovo značenje već vuče koren od reči krst koji nema veze sa vodenim krštenjem i koji je nekada bio simbol seksualnog kulta.

Na kraju želim još istaći zato samo u jevandjelju Jovanovom nalazimo jasne izjave da je Isus Bog i da je postojao pre rođenja od Marije i čak i pre Avrama i

da je kroz njega sve stvoreno i da je on sišao sa neba i da su on i Bog jedno. Ovo jevandjelje je navodno napisao apostol Jovan na instigaciju biskupa iz Azije. Oni su ga naterali da napiše ovo jevandjelje i da u njemu dokaže da je kristologija Evionita bila pogrešna. Crkveni otac Jeromije

je napisao sledeće:

"Apostol Jovan, koga je Isus najviše voleo, sin Zevedejev i brat Jakovljevi, kome je Irod, posle smrti Isusa, odsekao glavu, je bio zadnji koji je napisao jevandjelje na zahtev biskupa iz Azije, protiv Cerintija i drugih jeretika i specifično protiv doktrine Evionita koja se širila i koja je tvrdila da Hristos nije postojao pre Marije. Zbog ovog razloga on je bio prinudjen da izjavi njegov božanstveni početak" [Jeromije Vir. ill. 9].

Euzebije takodje citira Svetog Klementa iz Aleksandrije, Egipta, i kaže da je Klement isto svedočio da je Jovan napisao jevandjelje da bi pokazao da je doktrina Evionita bila pogrešna [Ekliziastička Istorija, 6.14.7]. Crkveni otac Epifanije je takodje potvrdio tradiciju da je apostol Jovan napisao svoje jevandjelje protiv učenja Evionita [Panarion 51:2; 69:23].

Kao prvo, ovo dokazuje da su Evioniti postojali od ranog vremena kao što sam već ranije pokazao. Ali se nameće pitanje: da li bi apostol Jovan pisao protiv Evionita i da li bi on verovao u kristologiju koja se protivi svemu ovom što sam ja ovde istakao? Po svoj prilici apostol Jovan nije ni bio živ 95. godine, bez obzira što to tradicija crkve tvrdi. Po tradiciji crkve, Jovan je bio jedini apostol koji je umro prirodnom smrću u dubokoj starosti. Ali ta tradicija se protivi Isusovoj izjavi. Isus je rekao Jakovu i Jovanu da će se krstiti njegovim krštenjem i da će piti iz njegove čaše.

Ovo dokazuje da je Isus predvideo progonstvo i tragičnu smrt Jakova i Jovana. Dela Apostolska

kažu da je Jakov bio ubijen mačem od strane Iroda. Jovan je također morao završiti tragičnom smrću inače Isusove reči se nisu ispunile. Da je apostol Jovan napisao četvrto jevandjelje koje nosi njegovo ime on nebi kontradiktovao druga jevandjelja skoro po svakom pitanju. Da je ovo jevandjelje sasvim drugačije od sinoptičkih i da kontradiktuje skoro sve što čitamo u sinoptičkim sada ću pokazati.

Jevandjelje Jovanovo je sasvim drugačije od sinoptičkih jevandjelja. Skoro se ništa u ovom jevandjelju ne može uskladiti sa jevandjeljima sinoptike. Razlike i kontradikcije ima toliko mnogo da bi mi trebalo celo poglavlje da to objasnim. Ipak ću u kratkim crtama istaći neke probleme ovog jevandjelja. Sinoptička jevandjelja, pogotovo Matej i Luka, sadrže mnoge priče koje je Isus rekao i kažu da je Isus uvek govorio narodu u pričama dok je samo učenicima govorio jasno i bez misterije ili priče. Jevandjelje Jovanovo ne sadrži nijednu priču. U sinoptičkim jevandjeljima Isusovi učenici se zovu titulom apostoli dok u Jovanovom jevandjelju ta se reč nikada ne spominje.

U Jovanu Isus uvek govori narodu javno i neskriveno i mnogo puta svima ističe da je on sin Božiji i Mesija i da njegova dela dokazuju to. U sinoptičkim jevandjeljima Isus je strogo zabranio da bi bilo ko ikada rekao narodu da je on Mesija ili pak sin Božiji. U sinoptičkim jevandjeljima se jasno vidi da je Isus poslat Izrailjcima i da je samo njima propovedao i Matejevo jevandjelje ističe da je Isus strogo zabranio svojim učenicima da propovedaju neznabošcima i pogotovo Samarjanima. Jevandjelje Jovanovo pokazuje da je sam Isus propovedao Samarjanima i da je bio u njihovom gradu dva dana učeći ih jevandjelje i da je skoro ceo grad poverovao u njegovo mesijanstvo. Matejevo jevandjelje pokazuje da Isus nije hteo ni da prodje preko samarjanske teritorije kada je išao u Jerusalim neposredno pre svoje smrti već da je zaobilazio i išao dugim putem preko Jordana ili pak Sirije kao i drugi Jevreji koji su mrzili Samarjane i sa njima se nisu družili.

Sinoptička jevandjelja pokazuju da Isus za celo vreme svoje misije nikada nije posetio Jerusalim ili pak kročio na njegovo tlo sve dok nije otišao pred samu svoju smrt i isto jasno pokazuju da je njegova misija trajala samo godinu dana. Jovanovo jevandjelje pokazuje da je Isus proveo mnogo vremena u Jerusalimu i specifično u hramu i da je tu uvek javno učio i svima govorio kako je on sin Božiji i Mesija i da zbog toga su ga Jevreji mnogo puta hteli kamenovati.

Sinoptička jevandjelja pokazuju da to nije bilo tako i da kada je Isus ujahao na magaretu u Jerusalim, jerusalimljani nisu imali pojma ko je on. Sami poglavari sveštenečki i njihovi stražari hrama nisu imali pojma ko je Isus i zbog toga ga je Juda morao pokazati celivom. Sinoptička jevandjelja tvrde da je Isus počeo svoju misiju tek posle Jovanovog pritvora u tamnici. Jovanovo jevandjelje pokazuje da je Isus propovedao i da je kroz svoje učenike krštavao u isto vreme kad i Jovan Krstitelj.

Sinoptička jevandjelja pokazuju da su Petar i Andrija bili pozvani u isto vreme i to na Galilejskom moru dok Jovanovo jevandjelje kaže da je Andrija bio Krstiteljev učenik i da je postao Isusov učenik dan posle Isusovog krštenja i da je on posle našao Petra svog brata i da ga je doveo kod Hrista. Sve je ovo nemoguće po verziji sinoptičkih jevandjelja koja kažu da dana kada je Isus kršten toga dana je otišao u pustinju da bude

kušan četrdeset dana. Tek posle kušanja je počeo svoju misiju i tek je tada izabrao Petra i Andriju. Sinoptička jevandjelja pokazuju kako je Isus pred samu smrt i dakle zadnje Pashe svog života otišao u hram jerusalimski i ispremetao stolove i pustio životinje na slobodu i da je zbog toga za nekoliko dana bio ubijen.

Jevandjelje Jovanovo pokazuje da je to uradio prve Pashe svoje misije i da je posle toga praznovao praznike u Jerusalimu bez ikakvih problema. Sinoptička jevandjelja pokazuju da je Isus bio razapet u Jerusalimu devet sati ujutru i da je tama počela u podne dok Jovan kaže da u podne Isus je još uvek bio u Pilatovoj sudnici.

Sinoptička jevandjelja pokazuju da su se svi učenici razbežali i da je sam Isus rekao da će ga svi ostaviti dok Jovan pokazuje da je jedan učenik koga je Isus specijalno ljubio bio prisutan kod samoga krsta i da je njemu Isus predao svoju majku na staranje jer su u ovom jevanjdelju braća Isusova prikazana kao nevernici.

Sinoptička jevandjelja pokazuju da se Isus zarekao da posle one zadnje večere neće piti od roda vinogradskoga sve dok ne bude došlo carstvo Božije, dok jevandjelje Jovanovo kaže da je pio vino na Golgoti. Sinoptička jevandjelja kažu da kada se Isus prvi put javio učenicima da su jedanaestorica bila prisutna dok jevandjelje Jovanovo kaže da Toma nije bio prisutan i zbog njegove sumnje je poznat vekovima kao neverni Toma.

Podatci jevandjelja Jovanovog po pitanju Isusovog javljanja učenicima se ne slažu sa sinoptičkim jevandjeljima. Sva tri sinoptička jevandjelja jasno pokazuju da se Isus javio svojim originalnim učenicima samo jednom dok jevandjelje Jovanovo govori o tri javljanja.

Samo prvo javljanje u Jovanovom jevandjelju je netačno i ne slaže se sa Markom i Matejem koji tačno tvrde da se Isus javio svojim učenicima u Galileji na gori i da je to bio prvi i poslednji sastanak sa njima. Oba jevandjelja pokazuju da su sva jedanaestorica bila prisutna kada se Isus prvi put javio svojim apostolima pa čak i jevandjelje Lukino tvrdi da su sva jedanaestorica bila prisutna i ako netačno kaže da se pojava dogodila u Jerusalimu u nedelju uveče. U Jovanu 20, nalazimo dva javljanja Isusa svojim učenicima.

Po ovom jevandjelju, Isus se prvi put javio učenicima u nedelju uveče. Učenici su bili sakupljeni u nekoj kući gde su vrata bila zaključana. Tada se Isus pojavio među njima i pokazao im njegove ruke i noge. Tom prilikom je izlio Duh Sveti na njih i dao im vlast da oprostite ili pak ne oprostite grehe ljudima.

Toma, po ovom jevandjelju, nije bio prisutan tog večera i kada su mu drugi apostoli kasnije rekli da su videli Isusa on nije verovao i rekao je da neće verovati dok ne stavi prst u rane njegove koje su prouzrokovali klinovi prilikom raspeća. Tada nam je rečeno da osam dana kasnije su učenici opet bili sakupljeni i dok su vrata bila zaključana Isus im se javio po drugi put.

Ovoga puta je i Toma bio prisutan kome je Isus rekao da stavi njegov prst u njegove rane. Kada

ga je Toma ugledao on je rekao Gospod moj i Bog moj. Ova dva javljanja se nikako ne mogu prihvatiti jer je svedočanstvo samo jedne osobe i zbog toga ne može pobiti svedočanstva Marka i Mateja koji jasno kažu da se Isus javio učenicima u Galileji i da to nije moglo biti u nedelju uveče, jer su učenici tada još bili u Jerusalimu.

Što je bitnije, sva tri sinoptička jevandjelja tvrde da je Toma bio prisutan kada se Isus prvi put javio svojim učenicima. Matej 28:16 jasno kaže da su JEDANAESTORICA otišla na goru u Galilileju i da su tamo videli Isusa po prvi put. Marko 16:14 isto jasno kaže da su JEDANAESTORICA bila prisutna kada im se Isus javio. Luka 24:33 isto tvrdi da su JEDANAESTORICA bila prisutna kada se Isus javio prvi put. Ali najbitnije je istaći Isusov stav prema njegovoj prirodi i kristologiji. Sinoptička jevandjelja pokazuju da Isus nikada nije javno rekao da je on Mesija ili sin Božiji. Naprotiv, strogo je zabranio Petru i svojim učenicima i svima kojima je pomogao da nekome kažu ko je on. Čak je i demonima zabranio da kažu narodu da je on Božiji sin.

Ako je ovo sve istina, kako onda može po jevandjelju Jovanovom da svima javno i često ističe ko je on i da je on sišao sa neba i da je postojao pre Avrama i da su on i Bog jedno? Kako je mogao reći Samarjanki i Samarjanima da je on Mesija koji je bio obrečen kada po sinoptičkim jevandjeljima je strogo zabranio da bi bilo ko nekome rekao da je on Mesija i sin Božiji?

Kako je često mogao ulaziti u duge teološke dijaloge sa sveštenicima i zakonicima kada sinoptička jevandjelja tvrde da je javno govorio manje više u pričama osim što je izgovorio neke osude javno? Kako je mogao provesti toliko vremena u Jerusalimu i hramu kada sinoptička jevandjelja pokazuju da je njegova misija bila u Galileji i okolnim mestima a ne u Judeji?

ANTIHRISTIZAM U CRKVI [Deo 2]

Written by Administrator

Tuesday, 18 October 2016 10:16 - Last Updated Tuesday, 18 October 2016 10:28

Očigledno apostol Jovan nije napisao ovo jevandjelje već neko drugi kasnije da bi pobio istinitu verziju Isusovog postojanja koju su Evioniti učili. Ranije sam pokazao da su Evioniti bili potomci originalnih vernika. Njihovo jevandjelje je bilo istinito dok je Crkva korupcirala mnoge tekstove da bi opravdala svoj antihristizam.

ANTIHRISTIZAM U CRKVI [Deo 2]

Written by Administrator

Tuesday, 18 October 2016 10:16 - Last Updated Tuesday, 18 October 2016 10:28

ANTIHRISTIZAM U CRKVI [Deo 2]

Written by Administrator

Tuesday, 18 October 2016 10:16 - Last Updated Tuesday, 18 October 2016 10:28

□

ANTIHRISTIZAM U CRKVI [Deo 2]

Written by Administrator

Tuesday, 18 October 2016 10:16 - Last Updated Tuesday, 18 October 2016 10:28
